

Durita L. Jóansdóttir, úr Havn, B.A. í fjølmíðlavísindi, lesur nú "European Studies" við Aarhus Universitet. Hon er gestalesandi við Universitæt Bremen og greiðir frá, hvussu tað er at finna seg til rættis í einum nýggjum lestrarumhvørvi nú beint eftir týska valið.

Lesandi í Týsklandi

Vakurt er at síggja øll trøðini við áarbakkan spegla sær í einari av mongu áunum í Bremen ein sólríkan heystardag

Durita L. Jóansdóttir. B.A. Universitæt Bremen

1. partur

Tað er sera spennandi at fara sum gestalesandi til annað land. Tað ber ikki til, hugsaði eg, at hava lisið "European Studies" bert í Århus, uttan at hava verið í einum av teimum stóru lond-

unum, sum hava havt so nógv at týða fyri gongdina í ES. Tí eri eg nú í Bremen, hetta er mítt seinasta lestrarhálvár, áðrenn eg fari at skriva *spesialið*.

Hví Týskland?

Eg valdi Týskland mest av praktiskum orsökum. Eg vildi læra eitt annað europeiskt mál enn enskt. Menniskjalyndið er nú einaferð so, at ein hevur hug at velja tað, sum liggur tætt at egnum mentaliteti og royndum. Sjálvt um eg ikki havi gjørt nakað serligt við týska málið í fleiri ár, so helt eg, at hetta málið kann ikki vera so torført at fáa á glið aftur, tí eg var nú ikki heilt eiðasør í týskum í studentaskúlanum í Hoydølum. Franskt havi eg eisini havt, men ikki í sama

mun. Onkursvegna havi eg ein barnsligan óvilja ímóti at læra franskt. Søgurnar siga, at fransmenn bert vilja tosa franskt, tað kann ein føroyingur, sum er tvungin til at tosa alt annað enn sítt egna móðurmál við fremmant fólk ikki lata sær lynda.

Ein sannroynd er, at minni málið hjá einari tjóð er, sum t.d. teirri føroysku, tess fleiri mál noyðast vit at læra okkum, um vit vilja klára okkum í alheimshøpi. Hetta vísir, hvussu týðningarmikið tað er hjá føroyingum at halda fast um at læra seg fleiri fremmand mál og ikki bert enskt. Tað er t.d. einki sum bendir á, at tað er ein vilji millum limalondini í ES at gera enskt til einasta almenna arbeiðsmálið hjá samveldinum. Í dag eru bæði franskt, týskt og enskt ES-arbeiðsmál.

Ein kann halda, hvat ein vil um mál sum danskt, týskt, spanskt - enntá franskt - í skúlanum, men við hesum mongu málum fær ein innlit og atgongd til stóran part av einum sera málríkum Europa.

At tala týskt

Tó, komin til Týsklands er tað ikki heilt so lætt bráðliga at skifta til at tala týskt. Allar bendingar og fyrisetingar skulu terpast umaftur. Ringt er eisini at minnast kynið á navnorðum, um sagnorðini eru sterkt ella veikt bend, leyst ella fast samansett, og eftir hvørjari bending lýsingarorðini leggja seg eftir. Einasta loysn er at fáa loyst tungubandið og royna at nýta tær fáu glosurnar, eg enn kann minnast. Eg royni sum frægast ikki at gera ov

nógvar eykasetningar og serliga innskotnar setningar.

Mín góði lærari í týskum á hástígg í studentaskúlanum, André Niclasen, hevði kanska ikki verið so fegin um málfimi mítt í hesi skiftistíð, men týskarar eru kortini sera nøgdir við tað, sum eg sigi. Eg eri so heppin at búgva saman við 5 týskarum, sum altíð eru fúsir til ikki at tosa enskt við meg. Tað bætir væl um mínar innlæringarmøguleikar, at mestsum hvør ein sending í sjónvarpinum er á týskum, alt verður synkroniserað. Undirtekstir finnast ikki.

"Mein Name ist Bond, James Bond!"

Eg má hinvegin viðganga, at tað hevur ikki heilt ta somu effektina